

บทที่ ๓

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษาของหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-พ.ศ. ๒๕๒๓ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเด็กที่มีต่อหนังสือที่ได้รับรางวัลและเพื่อพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัยว่า หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดนั้นตรงกับความสนใจในการอ่านของเด็ก เพื่อให้การวิจัยสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับคณะกรรมการประกวดเนื่องในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-พ.ศ. ๒๕๒๓ จำนวน ๔๖ เรื่อง แบ่งออกตามกลุ่มอายุของเด็กเป็น ๓ กลุ่ม คือ

หนังสือสำหรับกลุ่มเด็กอายุ ๓-๖ ปี(ระดับเด็กเริ่มหัดอ่าน) จำนวน ๑๓ เรื่อง

หนังสือสำหรับกลุ่มเด็กอายุ ๖-๑๑ ปี(ระดับเด็กชั้นประถมศึกษา) จำนวน ๑๗ เรื่อง

และหนังสือสำหรับกลุ่มเด็กอายุ ๑๑-๑๔ ปี(ระดับเด็กก่อนวัยรุ่น)จำนวน ๑๖ เรื่อง

(ประเภทบันเทิงคดี ๔ เรื่อง ประเภทสารคดี ๗ เรื่อง)

หนังสือทั้งหมดนี้ได้มาจากห้องสมุดของภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหนังสือที่เป็นสมบัติส่วนตัวของผู้วิจัยเอง

๒. กลุ่มตัวอย่าง

๒.๑ กลุ่มตัวอย่างที่จะให้อ่านหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กฉบับที่ได้รับรางวัล มีจำนวน ๑๐ เรื่อง คือ นักเรียนจำนวนทั้งหมด ๔๐ คน จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) โดยเลือกเด็กนักเรียนระดับอนุบาล ๑-๓ จากจำนวน ๔๖ มา ๓๐ คน เด็กนักเรียนระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ จากจำนวน ๑,๕๐๐ คน และเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จากจำนวน ๕๐๐ คน มา ๓๐ คน โดยดำเนินการดังนี้

๒.๑.๑ สุ่มนักเรียนจากระดับชั้นอนุบาล ๑-๓ มาชั้นละ ๑๐ คน

ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากชื่อ

๒.๑.๒ สุ่มนักเรียนจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ มาชั้นละ ๕ คน

ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากชื่อ

๒.๑.๓ สุ่มนักเรียนจากระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ มาชั้นละ ๑๐ คน

ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากชื่อ

๒.๒ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กจำนวน ๑๐ เรื่อง ซึ่งจะให้ นักเรียนจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอ่านนั้น เป็นหนังสือที่คัดเลือกมาจากหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กจำนวน ๔๖ เรื่อง ตามข้อ ๑ โดยเลือกเฉพาะหนังสือที่ได้รับรางวัลดีเด่นในแต่ละปีเท่านั้น จำแนกออกได้เป็น

๒.๒.๑ หนังสือเรื่อง เด็กชายดวงเข้าเมือง (๒๕๒๐) สามสื่อยากเป็นเลิ (๒๕๒๑) และ จ้อยเรียนรู้ออน"เสียง" (๒๕๒๒) สำหรับเด็กระดับอนุบาล ๑-๓ จำนวน ๓๐ คนอ่าน

๒.๒.๒ หนังสือเรื่อง หนูหน้อยกับมะม่วง (๒๕๒๐) ไข่มุกขยา (๒๕๒๑) และ เพื่อนแท้ (๒๕๒๓) สำหรับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ จำนวน ๓๐ คนอ่าน

๒.๒.๓ หนังสือเรื่อง ชีวิตบ้านป่า (๒๕๒๑) บึงหน้าป่าใหญ่ (๒๕๒๒) หมู่บ้านอาบจันทร์ (๒๕๒๓) และ คู่มือเลี้ยงปลาตู้ (๒๕๒๓, สารคดี) สำหรับเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๓๐ คนอ่าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กในครั้งนี้ ประกอบด้วย เทคนิคการวิเคราะห์หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กทางด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา และแบบสอบถามความคิดเห็นของเด็ก

เกณฑ์การวิเคราะห์หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กทางด้านเนื้อหา ภาพประกอบ
และการใช้ภาษาและแบบสอบถามความคิดเห็นของเด็ก ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

๑. ศึกษาความสนใจในการอ่านของเด็ก ลักษณะต่าง ๆ ของหนังสือที่เด็กชอบ
จากหนังสือ คำรา และเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

กรรณิการ์ นาคอยู่. "การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย ๖-๘ ปี ที่พิมพ์ใน
ประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๒๓.

กฤษณา ผลชิวิน "การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสือเด็กอายุตั้งแต่ ๖ ถึง ๑๒ ปี
ที่พิมพ์ในประเทศไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. ๒๕๑๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๘."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

กลุ่มจิตต์ พลายเวช. หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

นิตยา ชูโต, กลุ่มจิตต์ พลายเวช และกานต์มณี ศักดิ์เจริญ. การวิเคราะห์
เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะอนุกรรมการ
อุดมการณ์ของชาติ, ๒๕๒๔.

ปิรมา สมพงษ์. "ความคิดเห็นของเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหนังสือ
สำหรับเด็กที่ผลิตออกมาในประเทศไทย ในช่วงปีพ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒."
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

รัชณี แพรณิมิต. "การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย ๑๑-๑๔ ปี ที่พิมพ์ในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๒๓.

รัญจวน อินทรกำแหง, คุณ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ ๒.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๒๐.

๒. นำหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้จากหนังสือ คำรา และ เอกสารต่าง ๆ มาสร้างเป็น
เกณฑ์การวิเคราะห์และแบบสอบถามความคิดเห็นของเด็กในด้านต่อไปนี้

๒.๑ ด้านเนื้อหาจำนวน ๔ ข้อ สำหรับหนังสือประเภทบันเทิงคดี คือ เนื้อ
เรื่องสนุก อ่านรู้เรื่องตลอด เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ได้รับความรู้ ได้รับความเพลิดเพลิน
ได้ข้อคิดหรือคติสอนใจ ไม่สอนเด็กโดยตรง และ แนววิธีแก้ปัญหาที่ถูกต้อง และด้านเนื้อหา
จำนวน ๔ ข้อ สำหรับหนังสือประเภทสารคดี คือ เนื้อเรื่องสนุก อ่านรู้เรื่องตลอด เนื้อเรื่อง
ไม่ยาวเกินไป ได้รับความรู้เฉพาะเรื่อง และ ได้รับความเพลิดเพลิน

๒.๒ ด้านภาพประกอบจำนวน ๔ ข้อ คือ สวยงาม มีขนาดใหญ่ มีชีวิตและ
มีความเคลื่อนไหว สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และ อธิบายเรื่องได้

๒.๓ ด้านการใช้ภาษาจำนวน ๖ ข้อ สำหรับหนังสือประเภทบันเทิงคดี
คือ คำที่อ่านออก คำที่เข้าใจความหมาย เหมาะกับวัยและเนื้อเรื่อง ให้เกิดภาพพจน์
ไม่มีคำภาษาถิ่น และ ไม่มีคำหยาบ และด้านการใช้ภาษาจำนวน ๔ ข้อ สำหรับหนังสือ
ประเภทสารคดี คือ คำที่อ่านออก คำที่เข้าใจความหมาย เหมาะกับวัยและเนื้อเรื่อง
ให้เกิดภาพพจน์ และ ไม่มีศัพท์เฉพาะวิชาการ^๑

๓. นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กในแต่ละด้าน
มาแปลความหมายและเสนอเป็นตาราง ซึ่งถือเกณฑ์การประเมินค่าดังนี้

๔.๕๐ - ๕.๐๐	หมายถึง	คุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับดีมาก
๓.๕๐ - ๔.๕๔	หมายถึง	คุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับดี
๒.๕๐ - ๓.๕๔	หมายถึง	คุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง
๑.๕๐ - ๒.๕๔	หมายถึง	คุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง
๑.๐๐ - ๑.๕๔	หมายถึง	คุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับใช้ไม่ได้ ^๒

^๑ ภูมิภาคผนวก ก. และ ข. หน้า ๑๗๕ และ ๑๗๘.

^๒ กรรมการ นาคอยุ่ "การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย ๖-๘ ปี ที่พิมพ์ในประเทศไทย
ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๐-๒๕๒๒", หน้า ๓๐.

๔. นำตารางวิเคราะห์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องของเกณฑ์ซึ่งกำหนดให้มีค่าเป็น ๔ ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ควรปรับปรุง และใช้ไม่ได้^๑ ทั้งนี้โดยเลือกผู้ที่มีผลงานและมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการเขียนหรือการจัดทำหรือการบริการหนังสือสำหรับเด็กจำนวน ๓ ท่าน คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.จ้อย นันทวิชรินทร์ อาจารย์ประจำภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาว มาลิน ภัทรภิญโญ บรรณารักษ์ ๖ หัวหน้างานกิจกรรมห้องสมุดและผู้ควบคุม "มุมหนังสือเด็ก" ที่จัดขึ้น ณ หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ
นายประเทศ สุขสถิตย์ นักวิชาการช่างศิลป์ ๕ ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรม
วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

๕. ปรับปรุงเกณฑ์ทางด้านต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะที่ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำมาแล้วจึงนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์หนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กจำนวน ๘๖ เรื่อง

๖. ค่าระดับคะแนนที่ให้สำหรับเกณฑ์ที่กำหนดไว้มี ๕ ระดับ คือ ดีมาก = ๕, ดี = ๔, ปานกลาง = ๓, ควรปรับปรุง = ๒, และใช้ไม่ได้ = ๑ จะให้ในด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา ในแต่ละข้อ ใช้หลักเกณฑ์โดยการศึกษาจากหนังสือ ตำราต่าง ๆ และจากการสัมภาษณ์ผู้ที่ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

กรรณิการ์ นาคอยู่. "การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย ๖-๘ ปี ที่พิมพ์ในประเทศไทย

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒." วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๒๓.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑John W. Best, Research in Education. 4th ed. (Englewood Cliffs, N. J., Prentice-Hall, 1981) p. 174.

กลุ่มจิตต์ ปลายเวช. หนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

นิศา ชูโต, กลุ่มจิตต์ ปลายเวช และ กานต์มณี ศักดิ์เจริญ. การวิเคราะห์เนื้อหาหนังสืออ่านสำหรับเด็ก. กรุงเทพมหานคร : คณะอนุกรรมการอุดมการณ์ของชาติ, ๒๕๒๔.

ปัทมา สมพงษ์. ความคิดเห็นของเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นที่มีต่อหนังสือสำหรับเด็กที่ผลิตออกมาในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

รัชณี แพรณีมิตร. "การวิเคราะห์หนังสือสำหรับเด็กวัย ๑๑-๑๔ ปี ที่พิมพ์ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐-๒๕๒๒." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ๒๕๒๓.

รัชฎวณ อินทรกำแหง, คุณ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๒๐.

เรวัต การพจน์. "ภาพประกอบหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็ก." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. ประมวลคำในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้น ป.๑-ป.๕. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๒๓. (ขัดสำเนา)

• รายงานการสำรวจประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียน ตอนที่ ๑ บัญชีคำและความถี่จากการสำรวจ. [พระนคร] : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๘.

• รายงานการสำรวจประมวลคำของเด็กวัยเริ่มเรียนตอนที่ ๒ บัญชีคำชนิดต่างๆ ของเด็กวัยเริ่มเรียนในเขตจังหวัดพระนคร. [พระนคร] : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๘.

.. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำของคุรุสภา,
๒๕๒๐.

สมทรง สิตลายัน. "การศึกษาเกี่ยวกับลักษณะหนังสือที่เด็กชอบ." วิทยานิพนธ์ปริญญา-
มหาบัณฑิต แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
๒๕๑๕.

สัมภาษณ์

ประเทศ สุขสถิตย์. นักวิชาการช่างศิลป์ ๕ ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ. สัมภาษณ์, ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๒๕.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กจำนวน ๔๖
เรื่อง ที่ขณะการประกวดในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ - พ.ศ.
๒๕๒๓ ซึ่งได้มาจากห้องสมุดของภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย และสมบัติส่วนตัวของผู้วิจัยเอง จดรายละเอียดทางบรรณานุกรมของหนังสือ
แต่ละเรื่องลงในบัตรบันทึกขนาด ๔" x ๖" รายละเอียดทางบรรณานุกรมได้แก่ ชื่อ
ผู้แต่ง ชื่อหนังสือ ชื่อผู้วาดภาพประกอบ ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ ผู้จัดพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวน
หน้า ภาพประกอบ และราคา

๒. นำหนังสือทั้ง ๔๖ เรื่องมาอ่านตลอดเล่มเป็นครั้งแรก เพื่อจับใจความ
สำคัญนำมาเขียนบรรณนิทัศน์^๑

๓. อ่านหนังสือทั้งหมดอีกเป็นครั้งที่ ๒ ทิศารณารายละเอียดต่าง ๆ ทางด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และ การใช้ภาษา แล้วจำแนกรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้ลงไปในตารางด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และ การใช้ภาษา

๔. อ่านหนังสือทั้งหมดอีกเป็นครั้งที่ ๓ เพื่อวิเคราะห์ให้คำระดับคะแนนตามเกณฑ์ที่วางไว้ในด้านเนื้อหา ภาพประกอบ และ การใช้ภาษา ในแต่ละข้อ โดยให้คะแนนเป็น ๕ ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ควรปรับปรุง และ ใช้ไม่ได้

๕. ทิศารณาให้คำระดับคะแนนตามเกณฑ์แต่ละระดับหนังสือทุกเล่มอีกครั้งหนึ่ง

๖. ตรวจสอบผลการให้คำระดับคะแนนตามเกณฑ์ของหนังสือทุกเรื่อง โดยดูความสัมพันธ์ของการให้คำระดับคะแนนทั้ง ๒ ครั้ง เป็นรายข้อ ทั้งนี้ถือว่าข้อที่มีคำระดับคะแนนตรงกันจึงจะเชื่อถือได้ สำหรับข้อที่มีคำระดับคะแนนต่างกันต้องนำมาทิศารณาใหม่เพื่อให้คำระดับคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์อย่างถูกต้อง

๗. นำหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กระดับเริ่มหัดอ่านฉบับได้รับรางวัลดีเด่นจำนวน ๓ เรื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กชายดวงเข้าเมือง สามสือยากเป็นสือ และ จ้อยเรียนรู้อ่าน "เสียง" จำนวน ๑๕ เล่ม ไปให้เด็กระดับอนุบาล ๑-๓ อ่าน โดยมีตัวผู้วิจัยและเพื่อนผู้ร่วมงานคือ นางสาวพุลสุข ปรวิตรวรวิฑู (นิสิตปริญญาโท ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)* คอยช่วยเหลือ เพราะเด็กระดับอนุบาลยังอ่านหนังสือไม่ออกต้องอ่านให้ฟัง แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ประมาณกลุ่มละ ๓ คน หลังจากอ่านเรื่องให้ฟังจบแล้ว ๒ ครั้ง ก็บอกแบบสอบถามทีละข้อ เพื่อให้เด็กแต่ละคนตอบได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน ๕๐ ชุด ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ ๒ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๓ วัน

* ปัจจุบันเป็นบรรณารักษ์ ๔ ห้องสมุด เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

๘. นำหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กระดับชั้นประถมศึกษาฉบับได้รับรางวัลดีเด่น จำนวน ๓ เรื่อง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ หนูหน้อยกับมะม่วง ไข่มุกขาว และ เพื่อนแท้ จำนวน ๑๔ เล่ม ไปให้เด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๖ อ่าน สำหรับเด็กระดับชั้น ประถมปีที่ ๑-๒ ยังอ่านหนังสือไม่แตกฉาน ตัวผู้วิจัยและนางสาวพุลสุข ปรีวัตรวราวุฒิ ต้องอ่านให้ฟัง ๑ ครั้ง หลังจากอ่านให้ฟังจบแล้วก็บอกแบบสอบถามทีละข้อ เพื่อให้เด็กนักเรียนแต่ละคนตอบ ส่วนเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๖ นั้น สามารถอ่านหนังสือ ได้ และตอบแบบสอบถามได้เอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน ๔๐ ชุด ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ ๓ สัปดาห์

๙. นำหนังสือภาษาไทยสำหรับเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับได้รับ รางวัลดีเด่นจำนวน ๔ เรื่อง ได้แก่ ชีวิตบ้านป่า บึงหญ้าป่าใหญ่ หมู่บ้านอาบจันทร์ และ คู่มือเลี้ยงปลาดี จำนวน ๑๖ เล่ม พร้อมทั้งแบบสอบถามจำนวน ๑๒๐ ชุด ไปให้ เด็กระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓ จำนวน ๓๐ คนอ่าน และตอบแบบสอบถามใช้เวลาในการ เก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ ๔ สัปดาห์

๑๐. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ (๓๐๐ ชุด) มาหาค่าระดับคะแนนตามเกณฑ์ โดยถือค่าความคิดเห็นของเด็กจากระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เป็นระดับคะแนน ๕, ๔, ๓, ๒, ๑ ตามลำดับ

๑๑. หาค่าเฉลี่ยตาม เกณฑ์ตามความคิดเห็นของเด็กทั้งทางด้าน เนื้อหา ภาพ ประกอบและการใช้ภาษา

๑๒. เปรียบเทียบค่าระดับคะแนนตาม เกณฑ์ของผู้วิจัยและของเด็กในจำนวน หนังสือฉบับได้รับรางวัลดีเด่น ๑๐ เรื่อง

๑๓. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับของความคิดเห็นของผู้วิจัยและเด็กใน ระดับต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากจำนวนความถี่ของเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา ที่รวบรวมได้
จากการวิเคราะห์หนังสือทั้งหมด ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ดังนี้

๑. หาค่าเฉลี่ยของเนื้อหา ภาพประกอบ และการใช้ภาษา โดยใช้สูตรว่า

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวน เกณฑ์ทั้งหมด}^{\circ}$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว ตีความหมายของค่าเฉลี่ยของน้ำหนักคำตอบแต่ละข้อ

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐-๕.๐๐ แสดงว่า มีคุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับดีมาก

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐-๔.๕๕ แสดงว่า มีคุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐-๓.๕๕ แสดงว่า มีคุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐-๒.๕๕ แสดงว่า มีคุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับควรปรับปรุง

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๕๕ แสดงว่า มีคุณภาพตาม เกณฑ์อยู่ในระดับใช้ไม่ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ประคอง กรรณสุด, สถิติประยุกต์สำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ ๕. (กรุงเทพฯ

มหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๐), หน้า ๔๑.

๒. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับของคะแนนค่าเฉลี่ยระหว่างความคิดเห็นของผู้วิจัยกับ เด็กระดับอนุบาล เด็กระดับชั้นประถมศึกษา และ เด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้สูตรว่า

$$r = 1 - \frac{6 \sum D^2}{N(N^2 - 1)}$$

r = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลต่างของตำแหน่งของคะแนน

$\sum D^2$ = ผลบวกของกำลังสองของผลต่างของตำแหน่งของคะแนนแต่ละคู่

N = จำนวน เรียงหนังสือ^๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑๐๔.